

убиха близу до рѣката край градътъ. Той бѣше въ Копривштица отъ малко врѣме, и бѣше оставилъ жена си въ Загора, дѣто и сега живѣе. При себе си нѣмаше ни едно дѣте. Споредъ това, явно е, че увѣрениата, които ми дадоха много прѣправени, че жена му и дѣшгеря му били заклани въ Копривштица, са чиста измислица.

До 40 турски цигане живѣяха въ тоа градъ. Като се распрѣсна слухъ, че Клисурѣ е изгорена отъ цигане ти и, че и Копривштичански ти са зели участие въ това, всички ти цигане се затвориха отъ въстанници ти и, като расгрѣсиха кѣшгити имъ, намѣриха оръжие, газъ и барутъ. Подиръ като ги държахъ за прѣни три дни, въстанници ти ги извѣли вѣнъ отъ градътъ и ги посѣкли. Освѣнъ тѣхъ, много турци се за прѣха, нъ 5 или 6 отъ тѣхъ се пуснаха на утрѣто и се проводиха неповрѣдени и здрави вѣнъ отъ градътъ, отдѣто тии докахдаха много пѣти подиръ прѣставането на размирицата. Копривштичане ти ги принудили да имъ върнатъ цѣната на оръжицата и на воловете ти, които имъ са зели.

(Бѣлѣжка. Видѣхъ оригиналътъ на приетити пари по тоа случай; той е подписанъ отъ трима свидѣтели, отъ които единий е градскій бияшина, Османъ кефенди). Ресуматъ меймуру, жена му и седмъ тѣхъ му дѣца, така бѣха заробени отъ въстанници ти, нъ послѣ ги пуснаха, кога се прѣдаде градътъ. (Бѣлѣжка. Гледай официалната депеша отъ Сръдець, обнародована въ Дунавъ отъ 9 май, официаленъ вѣстникъ на Дунавската областъ).

Копривштичане ти припознаватъ, че са убили, въ кѣсото трагане на въстание то, 40 души цигане и 9 турци. А турцити казоватъ, че убили 72 цигане, 5 турци и едно момиче.

Въ продължение на въстание то, Копривштене ти се много умножиха, благодарение на жители ти отъ 9 села: Новосело, Стрѣлча, Риваджикъ, Кръстово, Узунъ-Геренъ, Елешница, Цѣрацово, Синжирли и Клисурѣ, които оставиха кѣшгити си, отъ една страна по подканенето на главатаре ти на въстанници ти, и отъ друга отъ страхъ отъ тѣхнити съсѣди турци.

Въ това врѣме по-богати ти и по-забѣлѣжителни ти жители се оплашиха за чести ти сношения и, като се научиха, че баши-бузучи ти палетъ и обиратъ селата и избиватъ жители ти, затвориха младежи ти, които бѣха дали бѣлѣгътъ за въстание и които бѣха венчкити отъ градътъ, освѣнъ двама. Единий отъ послѣднити сполучи между това да побѣгне и можа безъ спѣнка да стигне до Панагюриште и каза на въстанници ти въ това село за затваренето въ Копривштица. Панагюрци проводиха нѣколко души въ Копривштица, дѣто счулватъ вратата на тъмници ти и избавоватъ всички ти. Като се страховаха за безопасността на градътъ, прѣвѣнци ти поискаха, на 29 априль, съ писмо отъ Пловдивъ да пратетъ редовна войска и на 30 повториха пакъ просба та си.

На 30 апр. утринъ та пристигна редовната войска подъ началство на полковникъ тѣ Хасанъ бей заедно съ баши-бузучи ти. Копривштичане проводиха за послѣдникъ по пѣ Дойча, когото хванаха и на часътъ го заклаха баши-бузучи ти; други двама пратеници отидоха да принесатъ подчинение то на градътъ, единий отъ тѣхъ бѣше по пѣ Стоянъ. И двама та ги заклаха. Хасанъ бей тогава заповѣда на прѣвѣнци ти да илатъ при него заедно съ други ти прѣвѣнци отъ други ти села, които бѣха прибѣгнали въ Копривштица. Той имъ казоваше, че е дошълъ отъ Цариградъ и че иска да заварди градътъ, ако се прѣдадатъ: ако се помагатъ до единъ четвъртъ часть да се непоказатъ, извѣднажъ ште даде за-